

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418201467
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1418201467.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: G. X. X..H..E., P. XX, W., G.: XX XXX XXX, zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanému: P. T., A.. XX.X.XXXX, A. D. XXXX/XX, W., E. N. X XXX,XX B. X. F., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25Csp/63/2018-96 zo dňa 17.10.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd pripúšťa späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 242,40 eura s príslušenstvom a rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zamietajúceho výroku zrušuje a konanie zastavuje.

V zvyšnom napadnutom zamietajúcom výroku rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti istiny 1 673,61 eura s úrokom z omeškania a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania a rozhodol o vrátení súdneho poplatku 93,80 eura žalobcovi prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., ktorá je prevádzkovateľom systému evidencie súdnych poplatkov.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa v spore domáhal zaplatenia 5 230,52 eura s príslušenstvom na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Q. z 9.12.2012, na základe ktorej viedol právny predchodca žalobcu Q., a.s., žalovanému účet č. XXXXXXXXXXXX a poskytol mu úver.

2. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právny predchodca žalobcu Q., a.s., uzavrel 9.10.2012 so žalovaným zmluvu o vydaní karty a používaní kreditnej platobnej karty Q., ku ktorej mu viedol úverový účet č. XXXXXXXXXXXX. Podľa tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému kreditnú kartu s úverovým rámcom 2 400 eur pri štandardnej mesačnej splátke 80 eur. Z výpisov z účtu žalovaného vyplynulo, že ku dňu ich vystavenia bola štandardná úroková sadzba 1,9 % p.m./ 22,80 % p.a. a štandardná splátka určená na 105 eur pri úverovom rámci 3 150 eur. Žalovaný si svoju zmluvnú povinnosť neplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia pohľadávky dlhoval podľa tvrdenia žalobcu sumu pozostávajúcu z neuhradených splátok a príslušenstva vo výške 5 230,52 eura. Právny predchodca žalobcu následne zmluvou o postúpení pohľadávok postúpil pohľadávku žalobcovi.

3. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), písm. b), písm. d) a písm. k), § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom ku dňu podpisu zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“).

4. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 9.10.2012 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty - W. Z.. V zmluve nebola určená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), ani žiadne poplatky. Žalovanému boli peňažné prostriedky poskytované čerpaním z kreditnej karty, preto sa na predmetnú zmluvu vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda aj povinnosť uviesť v nej RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j)), ktorá v zmluve chýba, a preto považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. K argumentácii žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné určiť RPMN a poukazu na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010, uviedol, že tento názor bol následnou praxou súdov, podľa ktorej aj pri revolvingovom úvere je možné určiť RPMN (napr. rozsudok KS Banská Bystrica, sp. zn. 17Co/215/2012), prekonaný.

5. Z predloženého výpisu W. Z. súd prvej inštancie zistil, že žalovaný od 28.10.2012 do 25.7.2014 vybral kreditnou kartou z bankového účtu spolu 3 690 eur a od 15.11.2012 do 16.1.2018 uhradil na úver 4 380 eur a od 16.2.2018 do 14.9.2018 splatil 723,60 eur, spolu 5 103,60 eura, teda uhradil viac ako z karty čerpal. Podľa predloženého výpisu z účtu boli od žalovaného nad požadované rôzne poplatky (za správu kartového účtu, náklady vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti, za postúpenie pohľadávky na vymáhanie, sankčné a štandardné úroky a iné), výška týchto poplatkov bola uvedená len na výpise z bankového účtu, v zmluve poplatky dohodnuté neboli. Z uvedeného súd prvej inštancie vyvodil, že posudzovaná zmluva je pre chýbajúci údaj stanovený v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. na základe jeho ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) uzavretá ako bezúročná a bez poplatkov. Žalobca vzal žalobu späť v sume 950,01 eura predstavujúcej poplatky a sankčný úrok a tiež v sume 723,60 eura predstavujúcej úhrady žalovaného od 16.2.2018 do 14.9.2018 a súd v tejto časti konanie zastavil. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol vzhľadom na vyhodnotenie zmluvy ako bezúročnej a bez poplatkov. Za časť konania, v ktorej vzal žalobca žalobu späť a v ktorej bolo konanie zastavené, žalobcovi vrátil súdny poplatok. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a prevažne úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože bol v konaní nečinný.

6. Proti zamietajúcemu výroku rozsudku a súvisiacemu výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca a žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zaplatenie 242,40 eura zrušiť a konanie v tejto časti zastaviť a vo zvyšnej napadnutej časti zmeniť tak, že žalovanému bude uložená povinnosť uhradiť mu 3 314,51 eura, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 4 280,51 eura od 21.2.2018 do 16.2.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 4 160,51 eura od 17.2.2018 do 13.3.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 4 040,51 eura od 14.3.2018 do 13.4.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3 920,51 eura od 14.4.2018 do 12.7.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3 799,31 eura od 13.7.2018 do 14.8.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3 678,11 eura od 15.8.2018 do 14.9.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3 556,91 eura od 15.9.2018 do 15.10.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3 435,71 eura od 15.10.2018 do 13.11.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3 314,51 eura od 14.11.2018 do zaplatenia a bude mu priznaný nárok na náhradu trov konania.

7. Odvolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením úveru ako bezúročného a bez poplatkov z dôvodu neuvedenia RPMN. Uviedol, že kreditná karta je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých peňažných prostriedkov a časť na odplatu za poskytnutie úveru. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN pre celú dobu trvania úverového vzťahu, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Poukázal na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove z 27.1.2011 sp.zn. 6Co/95/2010. Vzhľadom na objektívnu nemožnosť určenia výšky RPMN pre celú dobu trvania úverového vzťahu obsahuje úverová zmluva v čl. V s označením „Vyhlásenie Klienta“, bode 1. indikatívny výpočet RPMN vo výške 26,07% pre poskytnutý úver s úverovým rámcom 2 400 eur so štandardnou splátkou 80 eur mesačne a výškou ročnej úrokovej sadzby 22,80 % p.a. Zároveň indikatívny výpočet RPMN obsahuje aj celkovú čiastku úveru 3 693,61 eura, ktorú by bol žalovaný povinný zaplatiť za danej modelovej situácie. Výška celkových nákladov úveru za danej modelovej situácie by predstavovala 1 293,61 eura. S nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom, výškou úrokovej sadzby, ako aj výškou RPMN bol tak žalovaný preukázateľne oboznámený v úverovej zmluve. Indikatívny výpočet

výšky nákladov spojených s úverom podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je splnením zákonnej povinnosti veriteľa oboznámiť spotrebiteľa s nákladmi na úver. Žalovaný bol zrozumiteľne oboznámený so všetkými podstatnými parametrami úverovej zmluvy, preto úver poskytnutý žalovanému nie je možné označiť za bezúročný a bez poplatkov.

8. Pretože žalovaný po vydaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie uhradil žalobcovi 242,40 eura (121,20 eura dňa 15.10.2018 a 121,20 eura dňa 13.11.2018) vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie 242,40 eura s príslušenstvom späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

9. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok v napadnutej časti bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP. Podľa ustanovenia § 370 ods. 1 a ods. 2 CSP pripustil späťvzatie žaloby o zaplatenie 242,40 eura s príslušenstvom, rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušil a konanie zastavil; vo zvyšnej časti dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Súd prvej inštancie pri posudzovaní žalobného návrhu dospel k právnomu záveru, že zmluva uzavretá 9.10.2012 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má povahu spotrebiteľskej zmluvy. Vzhľadom na spotrebiteľskú povahu uzavretej zmluvy, ktorej predmetom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru poskytnutého veriteľom spotrebiteľovi, právny vzťah účastníkov zmluvy sa spravuje zákonom č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí spĺňať zákonom predpísané náležitosti uvedené v ustanovení § 9 zákona č. 129/2010 Z.z.; tieto náležitosti regulujú formálnu i obsahovú stránku zmluvy, a vzhľadom na zvýšený záujem na ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, je nedodržanie kľúčových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionované v zmysle ustanovenia § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. tým, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

11. V danej veci súd prvej inštancie úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovaného považoval za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa však dostatočne nezaoberal tým, že tu išlo o revolvingový spotrebiteľský, pri ktorom je stanovený „len“ úverový rámec, teda suma, do výšky ktorej spotrebiteľ môže úver čerpať a skutočná výška úveru, a od nej sa odvíjajúca výška splátok, prípadne spôsob čerpania (pravidelnosť, výška a podobne) sú v čase uzatvorenia úverovej zmluvy neznáme, nemožno údaj o reálnej výške RPMN pre daný, ešte len budúci úver, v čase uzatvorenia úverovej zmluvy určiť. Keďže však uvedenie RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sú obligatónnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to bez ohľadu na to, či ide o revolvingový úver, resp. iný druh spotrebiteľského úveru, mal súd v odôvodnení napadnutého rozsudku k záveru, že úver je s ohľadom na chýbajúci údaj v zmluve stanovený § 9 ods. 2 písm. k) (správne písm. j)) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v dobe uzatvorenia úverovej zmluvy bezúročný a bez poplatkov uviesť, či zmluvu posudzoval aj podľa tých ustanovení zák.č. 129/2010 Z.z., ktoré upravovali postup výpočtu RPMN pri revolvingovom úvere a ako podľa nich posúdil ustanovenie čl. V úverovej zmluvy. V zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, majú byť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Z uvedeného vyplýva, že RPMN pri poskytovaní revalvingového úvere sa má/môže vypočítavať z hodnoty úverového rámca, ktorý sa spotrebiteľovi poskytuje, a ktorý v čase uzatvorenia zmluvy je známy. Postup veriteľa pri výpočte RPMN v týchto prípadoch vyplýva aj z obsahu prílohy č. 2 bod II. zákona č. 129/2010 Z.z. Výšku RPMN je možné stanoviť z určitých východiskových údajov a výpočet má vychádzať z nastavených parametrov úverovej zmluvy v čase jej podpisu, t.j. z výšky úverového rámca ako výšky poskytnutého úveru (v danom prípade 2 400 eur), výšky splátok (v zmluve bola stanovená štandardná pevná mesačná splátka 80 eur), výšky dohodnutého úroku (v danom prípade 22,80 % ročne), príp. výšky dohodnutých poplatkov, výšky celkových nákladov spotrebiteľa a celkovej čiastky, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť. Tento indikatívny výpočet RPMN je uvedený v čl. V zmluvy, ktorým je určená RPMN na 26,07 % a celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť na 3 693,61 eura.

12. Právny záver súdu prvej inštancie, že úverová zmluva neobsahuje údaje vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v dobe uzatvorenia úverovej zmluvy (do 31.12.2012), a preto je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov a je potrebné žalobu zamietnuť, je predčasný. Vzhľadom na to, že v dôsledku tohto predčasného právneho záveru, nehodnotil súd prvej inštancie ďalšie pre rozhodnutie podstatné skutočnosti a tieto nedostatky rozhodnutia súdu prvej

inštancie nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) CSP a podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V ďalšom konaní sa bude súd prvej inštancie riadiť vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je v zmysle ustanovenia § 391 ods. 2 CSP viazaný a opätovne posúdi náležitosti úverovej zmluvy, t.j. či obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v dobe jej uzatvorenia, či sú tieto v zmluve uvedené správne a podľa výsledkov rozhodne o uplatnenom nároku na úroky a poplatky z úverovej zmluvy a závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 220 ods. 2 CSP tak, aby bolo dostatočné a zrozumiteľné.

13. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).